

Nr 170.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående organisationen av den civila sjukvårdsberedskapen.

(3:e avd.)

I propositionen nr 1 har Kungl. Maj:t under elfte huvudtiteln, punkt 5, föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, till Medicinalstyrelsen: Beredskapsorganisation för budgetåret 1948/49 beräkna ett förslagsanslag av 80 000 kronor.

Därefter har Kungl. Maj:t i propositionen nr 119, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över inrikesärenden för den 20 februari 1948, föreslagit riksdagen att *dels* fastställa av departementschefen förordad personalförteckning och avlöningsstat för sjukvårdsberedskapsnämnden, avlöningsstaten att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1948/49, *dels ock* för nämnda budgetår under elfte huvudtiteln anvisa, till Sjukvårdsberedskapsnämnden: Avlöningar ett förslagsanslag av 96 000 kronor, till Sjukvårdsberedskapsnämnden: Omkostnader ett förslagsanslag av 34 000 kronor, till Medicinalstyrelsen: Beredskapsavdelning ett förslagsanslag av 30 000 kronor samt till Utrustning m. m. av beredskapssjukhus vid krig eller krigsfara ett reservationsanslag av 100 kronor.

I skrivelse den 9 oktober 1945 har *medicinalstyrelsens materielnämnd* framlagt förslag till civil beredskapsorganisation på den civila sjukvårdens område under fredstid.

I skrivelse den 24 september 1947 har *medicinalstyrelsen* framlagt förslag till beräkning av medelsbehovet för styrelsens beredskapsorganisation.

Vidare har *riksnämnden för ekonomisk försvarsberedskap* i skrivelse den 20 oktober 1947 framlagt förslag angående ordnandet av den ekonomiska försvarsberedskapen, vari även berörts frågan om fördelning av beredskapsuppgifterna på sjukvårdens hela område.

Med skrivelse den 30 januari 1948 har medicinalstyrelsen överlämnat ett den 22 i samma månad av *medicinalstyrelsens materielnämnd* avgivet förslag till organisation av en sjukvårdsberedskapsnämnd med utvidgade uppgifter enligt vissa av riks­nämnden för ekonomisk försvarsberedskap angivna riktlinjer.

Beträffande innehållet av nämnda skrivelser får utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet.

Departementschefen har för egen del anfört följande.

»Frågan om den civila sjukvårdsberedskapens omfattning och organisation har varit föremål för övervägande vid olika tillfällen efter det andra världskrigets slut. Förslag i ämnet framlades sålunda i oktober 1945 av medicinalstyrelsens materielnämnd och anmälades i proposition till 1946 års riksdag. Slutlig ställning till spørsmålet ansågs emellertid icke böra tagas vid detta tillfälle. Icke heller vid framläggandet för 1947 års riksdag av förslag till omorganisation av medicinalstyrelsen, då även sjukvårdsberedskapsfrågorna berördes, ansågs böra tagas ståndpunkt i ämnet.

Anledningen till att fasta riktlinjer för den civila sjukvårdsberedskapens omfattning och organisation hittills icke uppdragits är att dessa spørsmål icke kunna avgöras isolerade utan måste ses mot bakgrunden av bl. a. den militära och civila försvarsberedskapens omfattning. På dessa områden ha efter krigsslutet utredningar pågått, omfattande såväl det militära försvarets som civilförsvarets och den ekonomiska försvarsberedskapens organisation och utformning.

Vissa allmänna försvars- och beredskapsfrågor, av vilka den civila sjukvårdsberedskapen är beroende, torde komma att underställas innevarande års riksdag. Genom redan avlåtna propositioner kommer sålunda riksdagen att få taga ställning till förslag angående civilförsvarets och den ekonomiska försvarsberedskapens utformning. Jämväl i vad gäller det militära försvaret torde betydelsefulla frågor komma att underställas riksdagens prövning.

Med hänsyn till angivna förhållanden torde numera förutsättningar finnas för fastställandet av vissa riktlinjer för den civila sjukvårdsberedskapens omfattning och organisation. Jag förordar därför att så sker.

Beträffande den allmänna omfattningen av sjukvårdsberedskapen torde jag till en början få erinra om att anstalter hittills vidtagits för såväl den personella beredskapens som lokal- och materielberedskapens tillgodoseende. På det förstnämnda området har skett registrering och krigsplacering av läkare, sjuksköterskor och annan medicinalpersonal. Den lokala beredskapen har i huvudsak tillgodosetts genom tillkomsten av en beredskapssjukhusorganisation, uppbyggd kring vissa i fred befintliga civila sjukvårdsinrättningar — kärnsjukhus — och representerande ett antal vårdplatser, inklusive sjukvårdsinrättningarnas vårdplatser i fredstid, av omkring 68 000. På materielområdet har utrustningsbehovet för beredskapssjukhusen, i den mån detta icke ansetts kunna fyllas genom ianspråktagande av befintlig materiel vid kärnsjukhusen, tillgodosetts genom central upphandling på statsverkets bekostnad, varvid sammanlagt anskaffats utrustning för cirka 46 000 vårdplatser.

Jag finner för min del uppenbart att en effektiv civil sjukvårdsberedskap måste anses som ett oundgängligt led i våra samlade försvarsanstalter. Erinras må att de civila sjukhusen under krig skola utnyttjas för vård av

krigsskadade ävensom andra militära patienter. En god civil sjukvårdsberedskap utgör därför en förutsättning för den militära sjukvårdens tillgodoseende. Den förskjutning av krigföringen mot hemorten, som kännetecknade det andra världskriget, har vidare ställt den civila sjukvården inför nya och omfattande problem. Det moderna krigets karaktär och de fruktansvärda vapen för hemortsbekämpning, som numera stå en anfallande till buds, måste tyvärr — olika civilförsvarsåtgärder till trots — befaras medföra ett starkt ökat sjukvårdsbehov för civilbefolkningen. De anstalter som avses skola vidtagas genom civilförsvarsorganisationens försorg begränsa sig till det första omhändertagandet av skadade och ombesörjandet i mån av behov av transporter till sjukvårdsinrättningar.

Lägger man härtil de allmänna synpunkter som ansetts böra vara vägledande beträffande utformningen av den militära och civila beredskapen, leder enligt min mening detta till att vi måste vara beredda att upprätthålla en civil sjukvårdsberedskap av i huvudsak samma karaktär som den nuvarande. I första hand innebär detta att en beredskapssjukhusorganisation av det slag, som tillkom under det andra världskriget, måste tills vidare hållas vid makt. Åtgärder måste tillika vidtagas för att tillgodose såväl personalberedskapen som behovet under krig av läkemedel och sjukvårdsmateriel.

Den närmare omfattningen vid olika tider av verksamheten på den civila sjukvårdsberedskapens område torde böra ansluta sig till vad som gäller i fråga om det militära försvarets och civilförsvarets beredskap. Beträffande personalberedskapen förutsätter jag att arbetet med krigsplacering av medicinalpersonal icke skall behöva bedrivas kontinuerligt i full omfattning utan att en anpassning efter det vid varje tid föreliggande behovet skall ske. Såvitt gäller lokalberedskapen utgår jag som redan nämnts från att planläggningen av beredskapssjukhusen skall upprätthållas. I densamma böra vidtagas de omläggningar och kompletteringar, som föranledas av vunna erfarenheter. Den för beredskapssjukhusen särskilt anskaffade inredningen anser jag böra bibehållas. I den mån omläggningar i planläggningen föranleda kostnader för anskaffande av inredning till nya lokaler torde frågan om anvisande av medel härtil få prövas i vanlig ordning.

Materielberedskapen inom den civila sjukvården äger nära samband med frågan om den ekonomiska försvarsberedskapens ordnande. Av den till årets riksdag framlagda propositionen i detta ämne framgår, att avsikten är att behoven (utrustnings- och ersättningsbehoven) av läkemedel, sjukvårdsartiklar och andra förnödenheter för sjukvården under fred, vid avspärning utan krig och i krig jämte tillgångarna skola sammanställas i en allmän försörjningsplan. Denna skall omfatta icke blott den civila sjukvården utan även den militära sjukvården och civilförsvarets sjukvård. Av planen, som i sista hand skall prövas och fastställas av Kungl. Maj:t, kom-

mer behovet av anskaffning och beredskapslagring av sjukvårdsförnödenheter att framgå.

Innan en allmän försörjningsplan av nyss angivna slag föreligger är jag icke beredd att uttala någon bestämd mening angående den omfattning, i vilken sjukvårdsmateriel och läkemedel för den civila sjukvårdens del skola anskaffas och lagras. I likhet med vad medicinalstyrelsens materielnämnd anfört i samband med sitt nya organisationsförslag utgår jag emellertid från att färdiga varor på läkemedelsområdet skola behöva lagras endast i begränsad omfattning men att annan sjukvårdsmateriel i större utsträckning måste hållas i förråd även under fredstid. Som följd härav torde den för beredskapssjukhusen avsedda utrustningen till huvudsaklig del få hållas i lager.

Jag övergår härefter till frågan om organisationen av den centrala ledningen av den civila sjukvårdsberedskapen.

Den nu gällande ordningen innebär i detta hänseende att personal- och lokalberedskapen handhaves av medicinalstyrelsens beredskapsavdelning samt att ansvaret för den materiella beredskapen lagts på en under styrelsen sorterande sakkunnig nämnd, materielnämnden. Enligt materielnämndens år 1945 avgivna förslag skall lokalberedskapen — eller alltså i huvudsak beredskapssjukhusens detaljplanering och utrustning — jämte materielberedskapen överflyttas till en särskild civil sjukvårdsberedskapsnämnd, som sålunda skall ersätta materielnämnden. Medicinalstyrelsen skall enligt detta förslag handhava huvudsakligen endast personalärendena. Riksnämnden för ekonomisk försvarsberedskap har i sitt tidigare refererade förslag förordat att åt den föreslagna sjukvårdsberedskapsnämnden tillika uppdrages att fullgöra vissa uppgifter till biträde åt riksnämnden i dennas verksamhet. Dessa uppgifter avse i huvudsak uppgörandet av förslag till den förut omförmälda försörjningsplanen för sjukvårdsförnödenheter samt handhavandet av beredskapslagring av färdiga sjukvårdsvaror för en avspärning utan krig. I den på riksnämndens förslag grundade propositionen till årets riksdag förutsattes även tillkomsten av en sjukvårdsberedskapsnämnd med utvidgade uppgifter enligt vad nyss sagts.

För egen del har jag genom utredningen och genom vad jag i övrigt inhämtat blivit övertygad om att de betydande uppgifter, som sammanhånga med den civila sjukvårdsberedskapen, måste till huvudsaklig del anförtros ett organ vid sidan av medicinalstyrelsen. Styrelsens redan förut stora arbetsbörda och omfattande personalorganisation lägga enligt min mening hinder i vägen för att de beredskapsuppgifter, som en gång av angivna skäl utbrutits från medicinalstyrelsen, nu återföras dit. Även om det ur principiella synpunkter finge anses önskvärt, att samtliga uppgifter på den civila sjukvårdens område stode under styrelsens direkta ledning, tala sålunda rent praktiska skäl för att beredskapsuppgifterna, som i stor utsträckning äro särpräglade, i viss omfattning anförtros åt ett fristående,

ehuru med medicinalstyrelsen nära samarbetande organ. För en dylik lösning kan även anföras att en kollegialt beslutande enhet av den hittillsvarande materielnämndens typ icke lämpligen kan inrymmas i medicinalstyrelsen. Därest man åt det civila sjukvårdsberedskapsorganet, såsom förutsatts, anförtror vissa ekonomiska beredskapsuppgifter, berörande jämväl den militära och civilförsvarets sjukvård, torde därmed ytterligare skäl föreligga för inrättandet av ett särskilt organ, vari representanter från berörda intressenter kunna ingå.

Då det icke torde böra komma i fråga att uppdraga ifrågavarande beredskapsuppgifter till centrala sjukvårdsberedningen eller annan befintlig myndighet vid sidan av medicinalstyrelsen, ansluter jag mig till förslaget att den nuvarande medicinalstyrelsens materielnämnd ombildas till en sjukvårdsberedskapsnämnd.

Enligt föreliggande förslag skall sjukvårdsberedskapsnämnden såsom nämnts dels bära ansvaret för vidtagandet av de åtgärder, som erfordras för upprätthållandet av lokal- och materielberedskapen på den civila sjukvårdens område, och dels fullgöra vissa uppgifter såsom sakkunnigt organ vid den ekonomiska beredskapsplaneringen på sjukvårdens hela område.

Beträffande de uppgifter, som avse den civila sjukvårdsberedskapen, finner jag ej anledning till erinran mot förslaget, som innebär att lokalberedskapen, dvs. i huvudsak detaljplaneringen av beredskapssjukhusen, överflyttas från medicinalstyrelsen till nämnden. Det nära sambandet mellan materielfrågorna, som nu handläggas av materielnämnden, och den nämnda sjukhusplaneringen tala för en dylik överflyttning. Självfallet måste sjukvårdsberedskapsnämndens verksamhet i fråga om den civila sjukvården bedrivas i nära samarbete med medicinalstyrelsen. Jag återkommer till härav betingade organisatoriska åtgärder.

Till förslaget att sjukvårdsberedskapsnämnden skall vara sakkunnigt organ beträffande försörjningsplaneringen på hela sjukvårdsområdet — omfattande, förutom den civila sjukvården, det militära försvarets och civilförsvarets sjukvård — har positiv ståndpunkt tagits redan vid framläggandet av propositionen angående den ekonomiska försvarsberedskapens ordnande. Utöver de skäl av praktisk natur som därvid anförts för den föreslagna anordningen vill jag här framhålla, att den sammansättning av sjukvårdsberedskapsnämnden jag i det följande förordar synes vara ägnad att göra nämnden väl lämpad för ifrågavarande delvis utanför den civila sjukvården liggande uppgifter.

Nämnden bör utgöra en självständig myndighet. Särskild uppmärksamhet påkallar frågan om nämndens ställning i förhållande till medicinalstyrelsen. Såsom föreslagits torde styrelsen böra tillerkännas viss direktiv rätt gentemot nämnden. Densamma bör emellertid icke avse fullgörandet av nämndens uppgifter såsom sakkunnigt organ åt riksnämnden vid den förut omnämnda beredskapsplaneringen på sjukvårdens hela område. Denna

och övriga hithörande frågor torde böra närmare regleras i för nämnden utfärdad instruktion.

I likhet med materielnämnden föreslår jag att sjukvårdsberedskapsnämnden sammansättes av representanter, utsedda av Kungl. Maj:t efter förslag av medicinalstyrelsen, chefen för försvarsstaben, försvarets sjukvårdsförvaltning, civilförsvarsstyrelsen och svenska landstingsförbundet. Av de skäl som lönenämnden anfört kan jag dock icke förorda, att fasta arvoden till nämndens ordförande och ledamöter skola utgå med de föreslagna beloppen, 1 200 resp. 600 kronor för år. I stället föreslår jag att arvodena bestämmas till för ordföranden 600 kronor och för ledamot 300 kronor för år, varvid tillika ersättning för deltagande i sammanträde må utgå enligt kommittékungörelsen.

Den föreslagna organisationen av sjukvårdsberedskapsnämndens kansli kan jag i allt väsentligt godtaga. Jag vill emellertid understryka att, såsom materielnämnden ock förutsatt, förslaget får anses som en försöksorganisation under nästa budgetår. Organisationen synes även böra besitta den elasticitet som är önskvärd med hänsyn till att åtskilliga av nämndens åligganden kunna beräknas innefatta engångsuppgifter, efter vilkas fullgörande arbetsbelastningen på nämnden kan antagas komma att avsevärt minska. Nämndens kansli bör under budgetåret 1948/49 förestås av en deltidstjänstgörande befattningshavare, som bör benämnas verkställande tjänsteman. Med anledning av vad lönenämnden anfört angående det föreslagna årsarvodet till denna befattningshavare, 5 000 kronor, vill jag framhålla, att höga kvalifikationer måste krävas av denna tjänsteman. Han torde få svara för det praktiska handhavandet av nämndens upphandlings- och lagringsverksamhet samt i övrigt mellan nämndens sammanträden på egen hand fatta beslut i allehanda spörsmål av löpande natur. Jag finner mig därför böra godtaga det föreslagna arvodet. Vidare böra finnas en intendent såsom föreståndare för sjukhusavdelningen i lönegrad Ce 27, en föreståndare för planeringsavdelningen i lönegrad Cg 29, två assistenter i lönegrad Cg 22, ett kanslibitråde i lönegrad Ce 11 och två skriv- eller kontorsbiträden i lönegrad Cf 4—Ce 8. Härjämte torde nämnden böra äga möjlighet att i mån av behov anställa en sekreterare samt i övrigt tillfällig personal för särskilda arbetsuppgifter.

Den verkställande tjänstemannen och intendenten böra utses av Kungl. Maj:t, övriga befattningshavare av nämnden. Nämndens kassarörelse torde såsom föreslagits böra handhas av medicinalstyrelsen och lokaler för dess verksamhet tillhandahållas av styrelsen.

De beredskapsuppgifter, som alltjämt skola handhas av medicinalstyrelsen, torde liksom f. n. böra handläggas på en särskild beredskapsavdelning.

För bestridande av kostnaderna för sjukvårdsberedskapsnämndens verksamhet torde för nästa budgetår böra anvisas två

förslagsanslag, rubricerade Sjukvårdsberedskapsnämnden: Avlöningar och Sjukvårdsberedskapsnämnden: Omkostnader.

Avlöningsanslaget torde böra omfatta följande anslagsposter, nämligen arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, arvoden till redogörare för centrala beredskapsförråd, avlöningar till övrig icke-ordinarie personal samt rörligt tillägg.

Under posten arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, torde böra beräknas medel för arvoden till ledamöter och suppleanter med förslagsvis 4 000 kronor, för arvode till den verkställande tjänstemannen med högst 5 000 kronor och för arvoden till av nämnden anlidade experter med högst 1 000 kronor. Anslagsposten bör i enlighet härmed upptagas till 10 000 kronor.

För arvoden till redogörare för centrala beredskapsförråd synes böra beräknas det av nämnden föreslagna beloppet 6 000 kronor.

Från anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal böra bestridas grundlöner, beräknade till i runt tal 58 500 kronor, till de i det föregående angivna lönegradsplacerade befattningshavarna. Härjämte torde under denna post böra anvisas medel för anställande av tillfällig personal. Materielnämnden har enligt vad jag inhämtat beräknat medelsbehovet i denna del till i avrundat belopp 14 500 kronor, varav i runda tal till extra skrivhjälp 5 000 kronor, till sekreteraren (timavlönad) 2 200 kronor, till sakkunniga 6 000 kronor, till mistade avlöningsförmåner (verkställande tjänstemannen) 1 000 kronor och till vikariatsersättningar 300 kronor. Jag har icke något att erinra mot den gjorda beräkningen, men förutsätter att sjukvårdsberedskapsnämndens behov av sekreterarbiträde skall med den i övrigt förordade organisationen av nämndens kansli bliva av begränsad omfattning. Till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal torde alltså böra beräknas (58 500 + 14 500) 73 000 kronor. Anslagsposten torde tills vidare böra uppföras förslagsvis, varvid överskridande av densamma icke bör få äga rum utan medgivande av Kungl. Maj:t.

Till rörligt tillägg bör anvisas 7 000 kronor.

Jag föreslår alltså att anslaget till Sjukvårdsberedskapsnämnden: Avlöningar för budgetåret 1948/49 upptages till (10 000 + 6 000 + 73 000 + 7 000) 96 000 kronor.

Mot nämndens förslag till omkostnadsstat har jag ej annan erinran, än att delposten till diverse utgifter torde kunna begränsas till 9 400 kronor. Till Sjukvårdsberedskapsnämnden: Omkostnader bör alltså för nästa budgetår anvisas ett förslagsanslag av 34 000 kronor.

Medelsbehovet för medicinalstyrelsens beredskapsavdelning för budgetåret 1948/49 har av styrelsen beräknats till 30 000 kronor, vilket innebär en minskning från innevarande budgetår med 5 000 kronor. Enligt vad jag inhämtat erfordras samtliga de av styrelsen föreslagna befattningshavarna för de beredskapsuppgifter, huvudsakligen av-

seende personalberedskapen, vilka efter den av mig förordade omläggningen av den centrala sjukvårdsberedskapens centrala ledning alltför skola bestridas av medicinalstyrelsen. För bestridandet av kostnaderna för nämnda avdelning torde för nästa budgetår böra anvisas ett förslagsanslag av 30 000 kronor, vilket lämpligen synes kunna erhålla rubriken Medicinalstyrelsen: Beredskapsavdelning.

I detta sammanhang får jag anmäla, att medicinalstyrelsen i skrivelse den 2 december 1947 hemställt om medgivande att även under budgetåret 1948/49 få disponera vid utgången av innevarande budgetår kvarstående behållning på två å tilläggsstat I och II till riksstaten för budgetåret 1939/40 anvisade reservationsanslag till Utrustning m. m. för beredskapssjukhus vid krig eller krigsfara å tillhoppa 16 700 000 kronor. Med bifall till Kungl. Maj:ts i propositionen 1947: 22 framställda förslag har riksdagen (skr. nr 44), som förklarat sig förutsätta, att regleringen av kvarstående kostnader för beredskapssjukhusen komme att bedrivas med skyndsamhet, medgivit att återstående medel av nämnda båda reservationsanslag finge disponeras under budgetåret 1947/48. Av medicinalstyrelsens skrivelse framgår, att styrelsen med anledning av riksdagens förenämnda uttalande vidtagit åtgärder för reglering av kostnaderna för beredskapssjukhusen, samt att med hänsyn därtill återstående kostnader för byggnadstekniska åtgärder vid dessa sjukhus sannolikt komme att kunna slutregleras under budgetåret 1947/48. Styrelsen anför emellertid vidare, efter redogörelse för viss jämlikt Kungl. Maj:ts beslut verkställd försäljning eller disposition på annat sätt av den inköpta utrustningen, att styrelsens materielnämnd förberedde komplettering av beredskapsförråden och avsåge att inom närmaste tiden ingå till Kungl. Maj:t med begäran om bemyndigande härtill. Av ifrågavarande reservationsanslag återstod den 30 juni 1947 ett belopp av 3 690 600 kronor. Enligt vad av medicinalstyrelsen upplysts har behållningen på anslaget, vilket tillgodoföres inkomsten av de försäljningar, som i omsättningssyfte eller jämlikt Kungl. Maj:ts beslut av andra skäl äga rum, sedermera något ökat.

I det föregående har jag förklarat mig förutsätta att beredskapssjukhusorganisationen skall hållas vid makt. Härav torde följa att återanskaffning av utrustning för beredskapssjukhusen, som av olika anledningar avyttrats efter krigsslutet, bör ifrågakomma. I fortsättningen har man vidare att räkna med att för erforderlig omsättning av icke lagringsbeständig materiel m. m. försäljningar och däremot svarande kompletteringsinköp måste vidtagas, varvid ifrågavarande anslag bör tillgodoföras inkomster och debiteras inköpskostnader. Framdeles kan härvid uppkomma behov av ny-anvisning av medel under anslaget. Av skäl som nu anförts torde åtgärd för anslagets fortsatta disposition böra vidtagas på så sätt, att för budgetåret 1948/49 anvisas ett formellt belopp av 100 kronor under ifrågavarande

reservationsanslag. Till detta anslag torde, om riksdagen ej häremot framställer erinran, få överföras vid utgången av budgetåret 1947/48 kvarstående behållning å de äldre anslagen.

Av propositionen angående den ekonomiska försvarsberedskapens ordnande framgår att kostnaderna för den anskaffning och beredskapslagring av sjukvårdsförnödenheter för en avspärrning utan krig, som avses skolas under sjukvårdsberedskapsnämndens medverkan, komma att bestridas av medel som stå till riksnämndens förfogande. Anvisning av medel till sjukvårdsberedskapsnämnden för detta ändamål erfordras sålunda icke.»

Utskottet får med tillstyrkande av Kungl. Maj:ts förslag hemställa,

att riksdagen må

I. fastställa följande personalförteckning för sjukvårdsberedskapsnämnden:

Personalförteckning.

Extra ordinarie tjänsteman i högre löne-		
Befattning	grad än Ce 24.	Lönegrad
1 intendent	Ce 27;

II. godkänna följande avlöningsstat för sjukvårdsberedskapsnämnden, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1948/49:

Avlöningsstat.

1. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	..	kronor 10 000
2. Arvoden till redogörare för centrala beredskapsförråd »	6 000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, <i>förslagsvis</i> »	73 000
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i> »	7 000
Summa förslagsanslag		kronor 96 000;

III. för budgetåret 1948/49 under elfte huvudtiteln anvisa

a) till *Sjukvårdsberedskapsnämnden*: Avlöningar ett förslagsanslag av 96 000 kronor,

b) till *Sjukvårdsberedskapsnämnden*: Omkostnader ett förslagsanslag av 34 000 kronor,

c) till *Medicinalstyrelsen: Beredskapsavdelning* ett förslagsanslag av 30 000 kronor,

d) till *Utrustning m. m. av beredskapssjukhus vid krig eller krigsfara* ett reservationsanslag av 100 kronor.

Stockholm den 15 juni 1948.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 169.
